

SUCCULENTA

NEDERLANDS-BELGISCHE VERENIGING
VAN LIEFHEBBERS VAN CACTUSSEN EN
ANDERE VETPLANTEN

1960

No. 1

Voorzitter : A. F. H. BUINING, Hamersveld (U.)

Secretaresse : Mevrouw J. GRULLEMANS-VAN BERGHEM,
Hereweg 19, Lisse.

Penningmeester : G. D. DUURSMA, „Vijversburg”, Rijperkerk (Fr.),
Postrekening no. 83 35 50.

Redacteur : H. VAN DER VELDE, Hofwijckstraat 17, Den Haag.

Bestuursmededelingen

CONTRIBUTIE 1960

Men wordt verzocht de contributie voor 1960, ten bedrage van f. 6.50 te storten op postrekening no. 83 35 50 ten name Alg. Penningmeester Succulenta te Rijperkerk, Friesland.

Leden, die aangesloten zijn bij een afdeling, worden verzocht de contributie, met de afdelingsbijdrage, te voldoen aan de Penningmeester (esse) van hun afdeling (zie hieronder) :

Afdeling Amersfoort :

F. MEYER, Goudsbloemstraat 23, Amersfoort.

Afdeling Amsterdam :

J. B. JANSEN, Mr. P. N. Arntzeniusweg 70huis, Amsterdam-Oost, Gem. Giro J. 1647.

Afdeling Arnhem :

I. LAGEVEEN, Utrechtsestraat 54, Arnhem, postrekening 811511.

Afdeling Den Helder :

Drs. W. JONGERIUS, Burg. Houwingsingel 86, Den Helder, wrn.-penningm.

Afdeling Dordrecht :

Mevrouw HUISKENS, Voorstraat 186, Dordrecht.

Afdeling Eindhoven :

P. BUST, Frederiklaan 58, Eindhoven.

Afdeling Gooi- en Eemland :

G. DE JONG, postrekening 525102 ten name van penningm. Succulenta Afd. Gooi- en Eemland, Prof. Poelstraat 2a, Hilversum.

Afdeling 's-Gravenhage :

J. H. J. WIGT, postrekening 655000 ten name van penningm. Succulenta, Afd. 's-Gravenhage.

Afdeling Groningen :

G. J. EILANDER, Amstelstraat 24, Groningen, waarn. penningm., postrekening 859796.

Afdeling Haarlem :

J. H. RUYGROK, Graafschapstraat 28, Haarlem.

Afdeling Leiden :

Mevr. R. L. DALLINGA-MAHLER, Zoeterwoudsesingel 73, Leiden.

Afdeling Meppel :

Mevr. A. FARSCH-WARGA, Marten Ottenlaan 2, Meppel.

Afdeling Nijmegen :

H. WOLF, Akkerlaan 30, Nijmegen.

Afdeling Noord-Limburg :

Mevr. L. J. A. SPEE-FRENCKEN, Antoniuslaan 33, Blerick, Venlo.

Afdeling Rotterdam :

H. L. DE MINK, Stellendamstraat 23b, Rotterdam 23.

Afdeling Utrecht :

J. WOLTERSON, Bollenhofsestraat 89, Utrecht.

Afdeling Zaanstreek :

Mevrouw VAN BEEK-THIEL, Botenmakersstraat 84, Zaandam.

Afdeling Zwolle :

Mevr. E. J. WURTZ-BLIKKENDAAL, Brederostraat 77, Zwolle.

BELGIE :

Belgische leden van Succulenta worden verzocht de contributie voor 1960, ten bedrage van B.fr. 90.00 te voldoen per postmandaat of door storting op postrekening 83 35 50 (Nederland) ten name van de heer G. D. DUURSMA, Alg. Penningmeester Succulenta, Vijversburg, Rijperkerk (Fr.), Nederland.

Belgische leden, die aangesloten zijn bij een afdeling, worden verzocht de contributie van B.fr. 90.00 en de afdelingsbijdrage te voldoen aan de Penningmeester van hun afdeling (zie hieronder) :

Afdeling Kaktusvregde :

A. LEMAN, Poekestraat 2, Ruiselede, W.-VI., postrekening 44 32 60 ten name van Kaktusvregde.

Afdeling Pereskia :

GUST. SPRENGHERS, Gillegomstraat 47, Boechout, Lier. Postrekening 585177.

CONTRIBUTIE VERSPREID WONENDE LEDEN

Verschillende verspreid wonende leden betaalden, evenals dit ook vorige jaren het geval was, reeds in december de contributies voor 1960

Anderen hebben de vaste gewoonte in januari of eerstvolgende maanden hun contributie over te maken. Een woord van dank is hiervoor wel op zijn plaats. Het bespaart onze secretaresse, die reeds zoveel voor onze vereniging doet, onnodig werk, evenals ook ondergetekende, zij het in mindere mate.

Toch zijn er velen, die in het eerste halfjaar niets van zich laten horen. Noodgedwongen moeten wij dan per postkwitantie over de contributies beschikken. Dit waren in het afgelopen jaar 139 adressen. Hiervan werden 86 per post geïnd en kwamen 53 kwitanties onbetaald terug. Deze moesten door onze secretaresse opnieuw worden aangeschreven.

Dit mag zo niet blijven! En dat behoeft ook niet! Daarom een vriendelijk verzoek :

Zend Uw contributie vóór 1 april! Het is voor U een kleine moeite, het bespaart onnodige incassokosten, benevens veel overbodig werk.

Mogen wij op aller medewerking rekenen? Bij voorbaat vriendelijk dank!

G. D. DUURSMA,

Alg. Penningmeester Succulenta.

Nederl.-Belgische Vereniging van Liefhebbers
van Cactussen en andere Vetplanten

SUCCULENTA

VERSCHIJNT MAANDELIJKS.

Red.: H. v. d. Velde, Hofwijkstr. 17, Den Haag - Red.-comm.: J. A. Janse en mej. J. J. E. v. d. Thoorn

1960

Met grote voldoening kunnen wij terugzien op het afgelopen jaar, waarin wij ons 40-jarig bestaan op feestelijke wijze in Zaandam vierden.

In het decembern timer werd een zaadlijst afgedrukt door de zo ijverige afdeling Den Haag, die er zijn mag. Deze indrukwekkende lijst brengt ons niet alleen een goed gevulde kas in het Clichéfonds, maar ongetwijfeld zullen vele nieuwe leden gretig van de aanbiedingen gebruik maken, naast de prachtige zaadaanbiedingen van de laatste jaren uit de handelssector.

Op dit zaaien bouwt onze vereniging in feite haar toekomst. Hieruit groeien de onderlinge ruilingen en de ruilbeurzen. Uit het zelf zaaien groeit de ware liefhebber, groeit de toekomstige amateur botanicus, die wij zozeer in onze vereniging nodig hebben.

Mag ik U daarom opwekken in de komende maanden te zaaien en met zorg en liefde de zaailingen te verzorgen. Het zal U veel voldoening geven.

Veel succes en bovenal een goed succulentenjaar toegewenst. Moge 1960 voor U en Uw gezinnen voorspoedig zijn en moge Succulenta in een goede harmonische sfeer groeien en bloeien.

A happy and prosperous New Year!

Une bonne anné!

Ein glückliches Neues Jahr!

Deseamos un próspero y weliz Año Nuevo!

*De Voorzitter,
A. F. H. BUINING*

Pyrrhocactus marksianus Ritter spec. nova

PYRRHOCACTUS MARKSIANUS Ritter VAR. MARKSIANUS Ritter
spec. nova.

Griseoviridis, depressus vel hemisphaericus, 12-24 cm diam., vertice impresso; 16-28 costis tuberculatis; areolis ½-1 cm longis, albellis, 1-1½ cm remotis; aculeis validis, griseofuscis, marginalibus 8-12, centralibus 1-6 valde curvatis, non applanatus; floribus 3-4 cm longis, flavis; fructibus doliiformibus fuscoviridulis; seminibus pullis, sublevibus, hilo subventrali parvo.

PYRRHOCACTUS MARKSIANUS Ritter VAR. TUNENSIS
Ritter var. nova

Minor; costis paucioribus; aculeis marginalibus 6-10, centralibus 1-4; floribus majoribus; fructibus rubris; seminibus crassioribus.

Plant tamelijk plat tot half kogelvormig, later langwerpig, iets grijs groen, niet of weinig uitstoelend, de bloebare koppen 12-24 cm ϕ ; top verzonken en dorenloos, wortels niet penvormig.

Ribben 16-28, circa 1½ cm hoog, boven de areolen ingesneden, onder de areolen weinig of vrij sterk knobbelig.

Areolen ovaal, ½-1 cm lang, met witachtig vilt, 1-1½ cm van elkaar verwijderd.

PYRRHOCACTUS MARKSIANUS Ritter spec. nova, gefotografeerd op de natuurlijke groeiplaats Villa Prat, zuidwestelijk van Curicó, Midden Chili. foto: Ritter.

Dorens ruw, grijsbruin met donkere punt; raddorens 8-12, zijwaarts gespreid tot half naar boven gericht, niet opvallend van de middendorens afgezonderd, min of meer sterk gebogen, circa 1½-2½ cm lang; middendorens 1-6, iets krachtiger en langer dan de raddorens en sterk naar boven gebogen, niet plat.

Bloem in een krans rond de top, talrijk, 3-4 cm lang, opening even breed, reukloos.

Vruchtbeginsel lichtgroen, met zeer kleine spitse, geelachtige schubjes bekleed en witte vlokjes wol in de oksels.

Bloembuis circa trechterklokvormig, boven de nectarkamer trechtervormig, bij de zoom iets ingetrokken, 0,9-1,3 cm lang, opening 1-1½ cm breed, aan de binnenzijde bleekgeel, aan de buitenzijde als het vruchtbeginsel, echter de schubjes grover met lange geelachtige puntjes, bovenaan enkele fijne, zachte, rechte, bruinachtige, borstelige haren.

Nectarkamer 2-4 mm lang, circa 4 mm breed, de bodem honinggeel, naar boven bleker geel, gevuld met nectar, halfopen, daar de wand boven de kamer iets naar binnen groeit en de onderste meeldraden enigermate naar de stamper gebogen zijn.

Meeldraden bleekgeel, naar boven soms iets roodachtig, de onderste 1/3-3/4 cm lang, de bovenste 3/4-1¼ cm lang; de helmknopjes witachtig tot crème; inplanting boven de nectarkamer tot 1½-3 mm onder de zoom.

Stamper ver boven de meeldraden uitstekend, 2-2½ cm lang, lichtgeel, naar boven dunner wordend, 7-10 lichtgele, naar elkander neigende of iets gespreid staande 1½-2 mm lange stempels, die op ½-¾ hoogte van de bloembladen staan.

Bloembladen 1½-2¾ cm lang, 3-5 mm breed, naar onderen smaller wordend, boven matig tot lang toegespitst, meestal niet getand; citroengeel, soms iets roodachtig geel, speciaal de buitenste en de in schubjes overgaande bloembladen; de gekleurde middenstreep die dikwijls bij *Pyrrhocactus* bloemen voorkomt, ontbreekt. De gegevens zijn genomen van de bloemen van vijf verschillende planten.

Vrucht tonvormig, circa 1½ cm lang, 1 cm dik, bleek bruinachtig roodachtig of meer groenachtig, met zeer kleine schubjes en zeer weinig wol in de oksels, zich losmakend met het ronde gat van de bodem; de aanhangende bloemresten zijn korter dan de vrucht.

Zaad bruinzwart, bijna 1½ mm lang, 1 mm breed, slechts ½ mm dik, zeer plat en fijn knobbelig geribd, vrijwel glad, dof, niet gekield; het kleine ovale hilum aan de buikzijde van de onderzijde.

Vindplaats Villa Prat, zuidwestelijk van Curicó, Midden Chili; verbreidt zich naar het noorden tot noordoostelijk van San Fernando, waar variëteiten voorkomen.

De variëteit *tunensis* Ritter var. nov., heeft ongeveer 6-10 raddorens en dikwijls slechts 1 of totaal 1-4 middendorens van gelijke grootte, vorm en kleur als var. *markisianus*; ribben enkele minder; plant is iets kleiner, bloemen iets langer, vrucht roder, zaad minder plat.

Vindplaats Tuna bij San Fernando en van daar noord- en oostwaarts verder verbreid.

Systeem: deze soort is verwant met *Pyrrhocactus lissocarpus* (wordt gepubliceerd), die meer noordelijk groeit.

De foto is genomen op de vindplaats. De soort draagt het veldnummer FR 234 en de variëteit *tunensis* FR 234 A.

Ik noem deze soort naar Mr. Herman Marks, Salinas, Californië, U.S.A., die zich steeds bijzonder voor mijn werk interesseerde.

Type en zaad van de soort werden in juni 1954 gezonden aan de „Städtische Sukkulente Sammlung“ te Zürich, Zwitserland, waarheen inmiddels ook een monster van plant en zaad is gezonden van de variëteit *tunensis*.

Vertaling: A. F. H. BUINING.

Enkele interessante Crassulaceae

Lenophyllum guttatum Rose

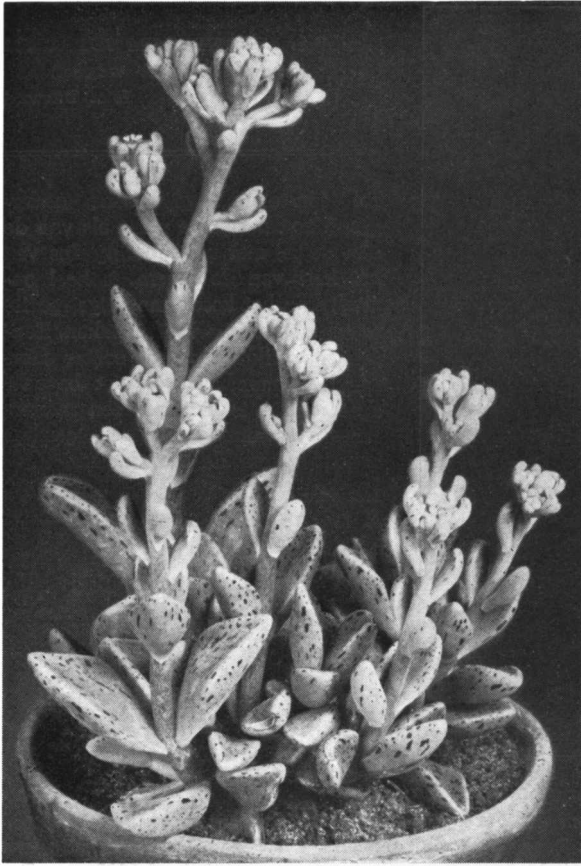
Voor het samenstellen van een kleinere serie artikeltjes over planten die tot bovengenoemde familie behoren, is aan kopij geen gebrek. De familie der Crassulaceae, de Crassula-achtigen, bestaat immers bijna uitsluitend uit succulente planten die tot verschillende van de interessantste succulente genera behoren en door talloze plantenliefhebbers worden gekweekt; heus niet alléén door succulentieliefhebbers. Wij noemen slechts geslachten als *Echeveria*, *Sedum*, *Sempervivum*, *Cotyledon*, *Rochea*, *Kalanchoë*. Het grote aantal soorten bezorgt de liefhebber vaak moeilijkheden bij het op naam stellen, en het komt zelfs vaak voor, dat men over de geslachtsnaam in het onzekere verkeert. Jammer is het dan ook, dat er geen populaire determineerboeken zijn (we weten, Dr. Boom is er mee bezig!), temeer daar de wetenschappelijke werken voor de liefhebbers vaak ontoegankelijk zijn.

In „Cactussen en Vetplanten” 1940, pp. 68-70 gaven wij een sleutel tot het bepalen van de voornaamste genera uit de familie der Crassulaceae. Nu sta ik voor het merkwaardige feit ditmaal hier een plant te bespreken waarvan de geslachtsnaam in die sleutel verwaarloosd is. Niet alleen omdat *Lenophyllum* een klein, slechts een 5-tal soorten tellend geslacht is, maar voornamelijk omdat daarvan vrijwel niets in onze verzamelingen te vinden was. Op één soort na, nl. *Lenophyllum pusillum*, een klein en nogal onooglijk plantje, waarvan de blaadjes reeds afvallen als men er, bij wijze van spreken, alleen maar naar kijkt. Bij mijn weten is het bij ons nooit afgebeeld, zelf heb ik trouwens deze plant nooit in mijn verzameling gehad, maar dat het in de plantencollectie van Dr. Boom staat te „prijken” is wel vanzelfsprekend.

De plant die ik hier nu verder wil behandelen is een andere soort van dat geslacht, nl. *Lenoph. guttatum*. Ik kreeg haar enkele jaren geleden, tegelijk met een paar *Adromischus*-blaadjes, van de heer Hutchison (Univ. te Berkeley) toegezonden. Ik moet de naam er bij hebben gehad maar deze is op de een of andere manier verloren gegaan; toen mijn planten in Wageningen werden ondergebracht heb ik ook dit plantje achtergehouden, want ik was zelf erg benieuwd wat er van kwam. Eerst toen het plantje bij mij bloeide kon ik het met enige moeite op naam brengen.

Ik meen deze soort nog nooit ergens in onze verzamelingen te zijn tegengekomen. Van de heer Van Keppel vernam ik evenwel dat er in de Nederlandse literatuur wel een afbeelding van bestaat naar een foto van Dr. Rose, nl. in „Vetplanten” van Verbeek Wolthuys (serie Weten en Kunnen) en tevens, waarschijnlijk dezelfde afbeelding, in „Succulenten in Woord en Beeld” door G. D. Duursma. Ik heb deze werken nog niet kunnen zien, maar ik aarzel geen ogenblik de bewuste plant hier onder de daarbij vermelde naam weer te geven. Vrijwel zeker had de heer Verbeek Wolthuys nauwe relaties met Dr. Rose en heeft hij van laatstgenoemde veel foto's gekregen om zijn publicaties te illustreren. Daarvan getuigt o.a. zijn „Cactusboek”, in feite een vertaald uittreksel uit het bekende standaardwerk „Cactaceae” van Britton and Rose, waarvoor hij indertijd de originele foto's van Rose ontvangen heeft, ongetwijfeld een heel nuttig werk voor liefhebbers die zich het kostbare, oorspronkelijk werk van Britton and Rose niet kunnen aanschaffen. Waarmede natuurlijk niet gezegd is, dat hij ook al de afgebeelde planten gezien of in zijn bezit heeft gehad, en ik vraag me daarom af, of hij *Lenophyllum guttatum*, waarvan hij ook een foto van Dr. Rose ontvangen had, óók wel in cultuur gehad heeft.

In ieder geval is het wel aardig hier nu een afbeelding te kunnen geven van een

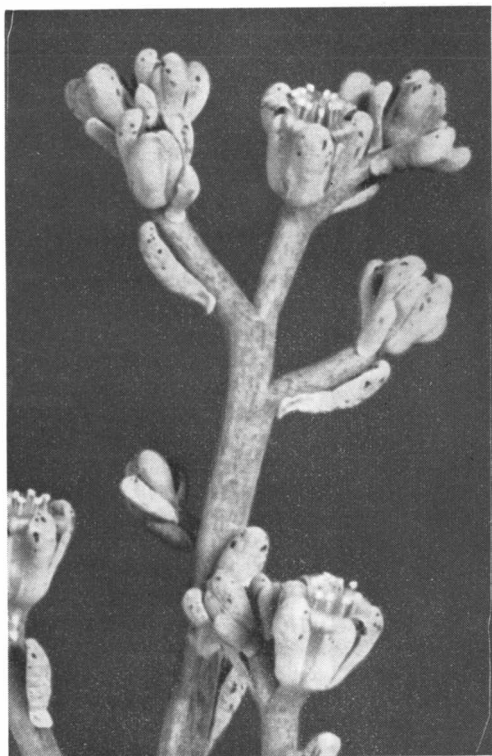
LENOPHYLLUM GUTTATUM
(afb. ongev. 5/6 ware grootte)
foto: Uitewaal

bij ons voorkomend exemplaar en er iets meer over te kunnen vertellen.

Het geslacht *Lenophyllum*, in 1904 door Rose opgesteld, behoort tot de onderfamilie der *Echeverioideae*. Van deze groep is het aantal meeldraden dubbel zo groot als dat der kelk-, vrucht- en kroonbladeren; de bloemen zijn 5-talig, de bloembladen niet of slechts onbeduidend vergroeid; de bladeren zijn afwisselend of in rozetten gesteld, zelden kruisgewijs of tegenovergesteld. Tot deze groep behoren dan de geslachten *Altamiranoa*, *Villadia*, *Echeveria*, *Pachyphytum* en *Lenophyllum*. De meest opvallende kenmerken waardoor *Lenophyllum* zich van de andere genoemde geslachten onderscheidt zijn deze, n.l. dat de bladeren

kruisgewijs geplaatst zijn, en dat de bloeiwijze een eindstandige is. Om de omschrijving van dit geslacht aan te vullen, kunnen we daar nog aan toevoegen: bloemen enkel (*Lenophyllum pusillum*!) of bloemstengel vertakkend; kelkbladen opgericht, aan de basis nauwelijks vergroeid, bloembladen eveneens opgericht, aan de top teruggekromd.

Thans volgen nog enkele gegevens over de hierbij afgebeelde soort. *Lenophyllum guttatum* is kort gesteeld, vertakt zich aan de voet en vormt zo een kleine zode. Bladeren in 2 tot 4 paren kruisgewijs geplaatst, 2-3 cm lang en tot ongeveer 1 cm breed, met stompe spits, tamelijk dik, de onderzijde convex, de bovenzijde (voornamelijk onder het midden) breed gootvormig uitgehold, grijsgroen en getekend met vele rood- tot purperbruine fijne stipjes, vlekjes of enigszins grillig gevormde streepjes. In bloeiende toestand vind ik persoonlijk de plant het méést interessant. Aan de stengel hebben zich dan hogerop ook nog enige blaadjes gevormd, die naar boven in grootte afnemen. De bloemstengel vormt ongeveer 3 tot 4 vertakkingen. Opvallend aan de ongeveer een halve c.m. grote bloemen zijn onder meer de dikke, echt succulente kelkbladen, die de geelachtige bloemblaadjes als het ware geheel omsluiten maar welker omgebogen topjes toch nog even naar buiten tussen de kelkbladen uitsteken; de helmknopjes komen ook maar net even boven het bloempje uit. Met uitzondering van dit omhulde, geel tot oranjegeel gekleurde binnenste van de bloem is al het overige van de bloeiwijze (dus ook de bloemstengels en de kelkblaadjes) van dezelfde grijsgroene kleur als de plant zelf en ook aldus, zij het misschien in mindere mate, met rood- tot purperbruine stipjes e.d. getekend.

Bloeiwijze: LENOPHYLLUM GUTTATUM
(ongeveer 2 maal vergroot)
foto: Uitewaal

De één-tonige, grijsgroene ondergrond zowel van de plant als van de bloeiwijze, met uitzondering dus van het hart van de bloem, is heel opmerkelijk; het kostte me enige moeite er een goede foto van te maken. Een-tonig mag ik het plantje echter allerm minst noemen; hoewel niet bepaald spectaculair, is het toch een interessante verschijning en een aardige aanwinst voor de verzamelaar.

Literatuur:

A. Berger „Crassulaceae”, 1930.

NASCHRIFT :

Omdat ik toch wel een beetje nieuwsgierig was, of de heer Verbeek Wolthuys niet alleen een foto, maar misschien ook wel een plant van Dr. Rose ontvangen had, informeerde ik bij de heer Duursma. Hier volgt wat laatstgenoemde mij over een en ander schreef :

„Wat *Lenophyllum guttatum* Rose betreft, dit plantje, evenals *Graptopetalum pusillum* Rose (*Sedum graptopetalum* Berger) en enkele andere *Crassulaceae* heeft de heer Verbeek Wolthuys in 1921 of 1922 van Dr. J. N. Rose te Washington ontvangen. Zowel de heer v. d. Houten als ik hebben hiervan weer materiaal van V. W. ontvangen. Tevens had V. W. een aantal foto's van deze planten gekregen. De foto van *Lenophyllum guttatum* werd voor het eerst geplaatst in *Floralia* van 16 juni 1922. Hetzelfde cliché werd afgedrukt in het boekje „De Vetplanten” door V. W., dat even later verscheen. In 1930 verscheen mijn boek „*Succulenten in beeld en woord*”, dat eigenlijk een album was van alle *Floralia*-clichés op kunstdrukpapier, met beknopte onderschriften. Over *Lenophyllum guttatum* schrijft V. W. zowel in zijn boekje als in *Floralia*: een gewasje van de berghellingen bij Saltillo, Mexico; behoort tot de kleinste der *Crassulaceae*. De plant bestaat uit 6-8 dof grijze, 2 à 3 cm lange blaadjes, die hol gebogen zijn en overdekt met donker roodbruine vlekjes en stipjes, waardoor een allerliefst contrast ontstaat. De kelkblaadjes, die evenals de bladeren gespikkeld zijn, reiken tot aan de hals van de bloemkroon, die heldergeel is, welk geel bij het verwelken langzaam aan roodachtig wordt”.

Tot zover de heer Duursma. Nu ben ik toch wel benieuwd of er van deze plant misschien nog materiaal bij de een of andere verzamelaar te vinden is. *Lenophyllum pusillum* schijnt de heer Verbeek Wolthuys eveneens bij ons te hebben geïntroduceerd en het materiaal dat we dáárvan nog wel eens tegen komen kan ongetwijfeld nog van het door Dr. Rose aan V. W. gezonden materiaal afstammen.

J. J. E. VAN DEN THOORN

Bij de nestor van de Kring Zwolle

De heer W. Kamp te Zwolle kan met recht de nestor van de Zwolse succulentenliefhebbers genoemd worden. Misschien is hij zelfs de nestor van alle Nederlandse succulentverzamelaars! Hij is n.l. 85 jaar en nog steeds zeer actief; niet alleen voor zijn verzameling, doch ook wat het Zwolse verenigingsleven op succulentengebied betreft.

Hij werd lid van Succulenta in 1951 en hij behoorde tot de liefhebbers, die de

De Heer KAMP, de nestor van de Kring Zwolle, voor de platte bak; op de achtergrond zien we een gedeelte van zijn kas. Jammer genoeg bleek de foto van het interieur niet geschikt voor reproductie.

Zwolse afdeling hebben opgericht, zij vormden vóór die tijd een onderafdeling van de Mij. voor Tuinbouw en Plantkunde en nog vroeger, n.l. vóór 1949 was hij reeds lid van de Mij. voor Tuinbouw en Plantkunde. Hij kweekte dus reeds cactussen en andere vetplanten lange tijd, voordat de afdeling Zwolle werd opgericht. Vijftig jaren geleden,

n.l. in 1910, kocht de Heer Kamp bij een bloemist een pakje cactuszaad, het pakje leverde wel honderd plantjes op, alle van dezelfde Echinopsissoort. Eén plant van dit zaaisel is nog in leven, het is een forse plant geworden.

De plantjes wekten de belangstelling van de Heer Kamp voor succulenten op, een belangstelling, die tot op heden nooit verflauwde en een fraaie verzameling gedoornde en ook niet gedoornde vrienden tengevolge had. Dit feit kan men vaststellen, als men het genoeg heeft de kas van de Heer Kamp te mogen bezichtigen.

De verzameling werd bekend eerst in de buurt en later in de stad. Hij stuurde ook succulenten in op de tentoonstellingen van Floralia en op landbouwtentoonstellingen. Men zeide: „je moet eens gaan kijken, want de Heer Kamp kweekt planten, die wij nog nooit hebben gezien”. Op de Landbouwtentoonstelling, die gehouden werd ter ere van het 700 jarig bestaan van Zwolle, verwierf de Heer Kamp de zilveren medaille van de Kon. Ned. Mij. van Tuinbouw en Plantkunde.

De verzameling telt vele pronkstukken o.a. vier Grusonii's, n.l. twee importen en twee planten uit zaad gekweekt. Ze staan dicht onder het glas en ze zien er prachtig uit evenals een zeer mooie roodbedoornde *Etus pilosus* en een fraai negerhandje met vier vingers. De Heer Kamp zeide: „ik heb mijn best gedaan, maar ik kan er geen vijfde vinger aanfokken”. Maar, vervolgde hij: „dat lukt misschien nog wel eens, de aanhouder wint”. Er staat een prachtige *pasacana* met lange sterke dorens; een *Euphorbia caput-medusa* heeft vier en zeventig uitlopers, een mooie *pilosus* is prachtig rood bedoornd, zijn *Etus saglionis* is een pronkstuk. Een veertig jaar oude Echinopsis had volop knoppen, maar de plant kan men niet meer mooi noemen, toch wil de ware liefhebber zulk een plant niet missen; de *Echinopsis formosa* had dit jaar twee prachtige bloemen. Een *bombycina* met 74 uitlopers zou ik maar kalm op haar plaats laten staan en niet meer verpotten. . . . maar daar was de Heer Kamp het niet mee eens. Hij kweekt niet graag geënte planten, echte originele planten op eigen voet, dat is je ware, zegt hij. Echinopsiszaailingen bloeien als kleine planten, een geënte stek heeft jaren nodig, voordat die bloemen voortbrengt. Zijn *Pleiospilos bolusii* planten vertonen zeer verschillende vormen.

Zoals in vele oude verzamelingen behoort de *Etus grusonii* tot de pronkstukken van de collectie. De Heer Kamp bezit vier mooie grote grusonii's met een schitterende bedoorning. . . . dat is zijn trots!

De plantenschat van de Heer Kamp is een voorbeeld van een goed verzorgde en dus mooi gegroeide liefhebbers-collectie. Wij wensen hem nog vele jaren genoeg en voorspoed bij het verzorgen van zijn mooie succulenten.

KERSTNUMMER „VAKBLAD VOOR DE BLOEMISTERIJ”

Het Kerstnummer van het „Vakblad voor de Bloemisterij” is verschenen. Ruim 40pagina's, rijk geïllustreerd, bieden zij de lezers zeer belangrijke artikelen aan die het lezen en weten de moeite waard zijn. Het speciale nummer is voornamelijk gewijd aan de productie- en afzetverhoudingen van onze Beneluxpartners. Vooruitlopend op de grote „Gentse Floraliën” die dit jaar van 23 april tot 2 mei gehouden worden, hebben een aantal Belgische prominenten hun mening en beschouwingen in het Vakblad bekend gemaakt. Karakteristiek doet de grote foto op de voorpagina van de fotograaf Dingjan het, genomen door de wijzerplaat van de Belfort zag hij de grote Gentse Sint Bataafkerk staan. Dr. A. J. Verhage geeft een beschouwing over de Benelux en de Europese Economische Gemeenschap. Graaf Jacq. de Kerchove vertelt iets over de geschiedenis van de Gentse Floraliën. Het eerste gebouw in 1808 besloeg een oppervlakte van 48 vierkante meter en het tegenwoordige 30.000 vierkante meter. A. Vandendael zet uitvoerig de „Export van Belgische Sierteeltprodukten” uiteen, terwijl P. Vandendael schrijft over „de tuinbouw en de E.E.G.”. Bovendien bevat dit nummer nog een keur van andere artikelen.

Haageocereus Backbg - Peruvocereus Akers

Tijdens het I.O.S.-congres, gehouden te 's-Gravenhage, augustus 1957, behandelde ik het geslacht Haageocereus en Peruvocereus. Voor deze, aan 't westelijk voorgebergte van de Andes voorkomende bontbedoornde slanke nachtbloeiërs van het type „pseudo-melanostele” heeft Backeberg in 1934 het geslacht Haageocereus opgesteld. In „Cactus and Succulent Journal of America”, jaarg. 1947, pag. 65, stelde John Akers voor een deel der tot dusver bekende Haageocereus het geslacht „Peruvocereus” op. Zowel bij Backeberg als bij Akers ontbreekt een juiste beschrijving van de bloemdoorsnede.

Het onderscheid tussen de overige Haageocereus (Binghamia, Britton et Rose), zegt Akers, bestaan uit de witte tot kleu-

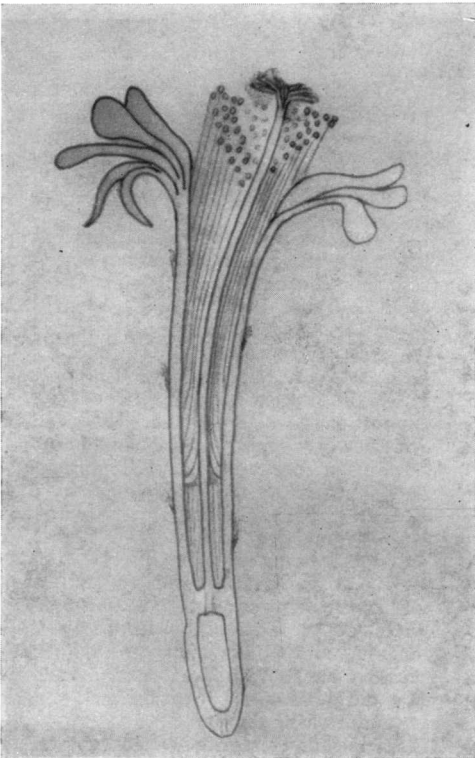
rige nauwtrechtersvormige kleine bloemen, tegenover de wijd geopende bloemen der overige Haageocereus. De Peruvocereus namelijk zouden bovendien dagbloeiërs zijn. Ze dragen aan de areolen talrijke haren en bevatten wol. In tegenstelling tot de vlakliggende en halfopgerichte Haageocereus, zouden ze rechtop groeien.

Mij interesseerde dit vraagstuk bijzonder nadat ik in de jaren 1938 tot en met 1942, de door Backeberg verzamelde zaden van Haageocereussoorten gezaaid had en de zaailingen zich in de loop der jaren tot grote, bloeibare planten ontwikkeld hadden. In de laatste 4 à 5 jaren had ik zeer veel bloemen aan mijn

Haageocereussen. Ik fotografeerde de bloemen in zwart-wit en in kleur en maakte tevens een groot aantal tekeningen van bloemdoorsneden. Het resultaat van deze jarenlange waarnemingen wil ik u thans mededelen.

Oppervlakkig beschouwd bestaat er inderdaad een onderscheid tussen de bloei van de Akersche Peruvocereusgroep en die van de Haageocereus. De bloembuis van eerstgenoemde is over het algemeen genomen veel smaller; van Haageocereus zijn deze veel meer wijd trechtersvormig. De laatste hebben daardoor naar verhouding veel langere en bredere bloemen, zodat men de indruk krijgt, dat de bloemen van de Peruvocereusgroep veel kleiner zijn.

Bij eerstgenoemde zijn de bloembladeren iets sterker naar beneden omgebogen tot licht gekruld. De langste door mij gemeten bloem was die van *versicolor* uit de Peruvocereusgroep, met een lengte van 9½ cm; de breedste bloemen had *superbus*, een aan *decumbens* verwante soort uit de Haageocereusgroep met een breedte van 7 cm. Een uitzondering van het verschil tussen de smalle en wijd trechtersvormige bloeiende planten werd door de Laet bekend door een als *Haageocereus multangularis* ingevoerde plant, die enige verwantschap bezit met de *decumbens*groep, waarvan de bloem meer trechtersvormig is, het midden houdend tus-

Bloemdoorsnede van HAAGEOCEREUS LAREDENSIS
Cliché K.u.a.S.—dr. Cullmann.

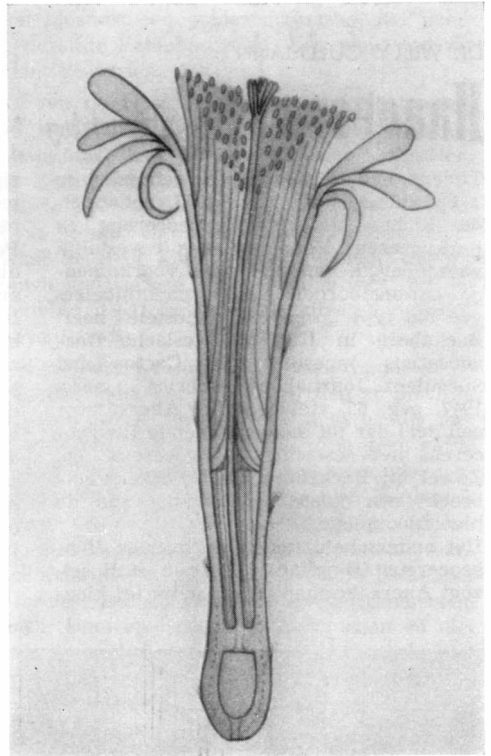
sen de smalle en breedtrechtvormige soorten.

Onderstaand volgen een aantal maten van de bloemen :

	lengte in cm	breedte in cm
<i>Peruvocereus</i>		
<i>pacalaensis</i>	9	6
<i>laredensis</i> (mijn planten zijn een <i>pacalaensis</i> variëteit)	8	6
<i>versicolor</i>	9½	6½
<i>Haageocereus</i>		
<i>decumbens</i>	8	6
<i>multicolorispinus</i>	8	6½
<i>superbus</i>	9,2	7

De door mij waargenomen bloemen waren bij een mijner *versicolor*-planten bleek-rose, de overige waren wit. Het verschil tussen de beide veel omstreden plantengroepen, naar kleur van de bloemen, is echter niet mogelijk, en afgezien daarvan, is naar het oordeel van de botanici de bloemkleur in het geheel geen maatstaf voor een soortbepaling, dus het kan in geen geval als onderscheidingskenmerk van soorten worden aangemerkt.

De binnenbouw van de bloemen toont bij beide groepen geen wezenlijk verschil, zoals uit de afgebeelde foto's en tekeningen van de bloemdoorsneden blijkt. De stamper staat in beide gevallen vrij op de bodem, de geribde 12 tot 18 mm lange nectarkamer is bij alle soorten gelijkmatig door de dicht aan elkaar liggende, niet met elkaar vergroeide meeldraden, die tegen de stamper leunen, naar boven afgesloten. De meeldraden ontspringen de buiswand op verschillende hoogten, te beginnen bij de bovenste rand van de nectarkamer. Geheel verkeerd is de mening van Akers dat het bij de *Peruvocereus*groep over dagbloeiers gaat. Zijn mening berust op een foutieve verklaring van het begrip „dagbloeiers”. De *Peruvocereae* zijn gelijk aan de *decumbens*groep en uitgesproken nachtbloeiers. De mogelijkheid dat de planten in de natuur vermoedelijk dagbloeiers zouden zijn en de planten in mijn kascultuur nachtbloeiers zijn geworden, is biologisch uitgesloten en behoeft geen nadere uiteenzetting. Zowel de *Peruvocereus*groep als de overige *Haageocereae* beginnen bij mij in de kas, die nooit geschermd wordt en zeer zonnig staat, 1 à 2 uur vóór zonsopgang hun bloemen te openen; het hoogtepunt van de bloei is ongeveer

Bloemdoorsnede van HAAGEOCEREUS MULTANGULARIS (een door de Laet geïmporteerde met *decumbens* verwante soort.
Cliché K.u.a.S.—dr. Cullmann.

een uur voor middernacht bereikt en tegen een uur of 7 in de morgen beginnen ze reeds te verwelken. Bij een bewolkte lucht kan het begin van de bloei zich wat vroeger inzetten en het verwelken enige uren langer duren.

Ook prof. dr. Rauh van de Universiteit te Heidelberg kon op zijn beide *Peruvocereus*expeditieën geen dagbloeiers vaststellen. Afgezien daarvan wordt door de botanische wetenschap een splitsing in dag- en nachtbloeiers niet van de minste betekenis geacht. Het is dus van geen belang wanneer enkele soorten toch nog dagbloeiers zouden zijn.

Het is juist dat de planten van de *Peruvocereus*groep voor een deel overvloedig wolharen vormt. Dorens, haren en wolvorming zijn alleen maar graduele verschillen van het gelijke orgaan. Ze kunnen derhalve niet als geslachtskenmerk in aanmerking komen.

Buitengewoon sterke wolontwikkeling aan de bloembuis zien we op de foto — zie *H. superbus*. — Bij *H. multicoloris*-

HAAGEOCEREUS PACALAENSIS

Cliché K.u.a.S.—dr. Cullmann.

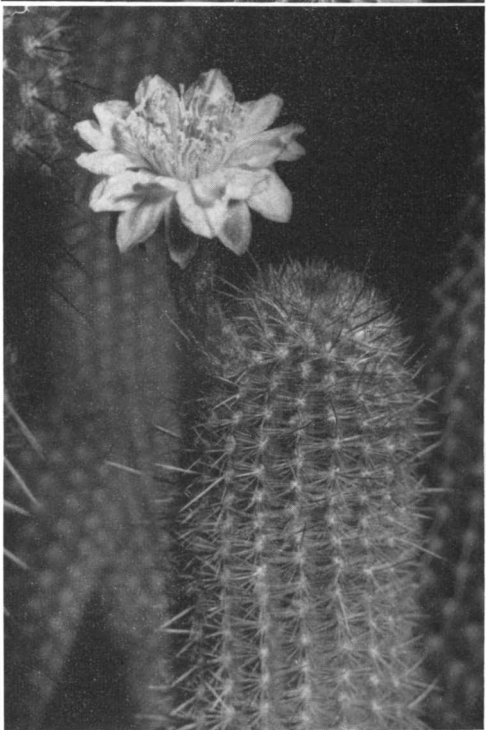
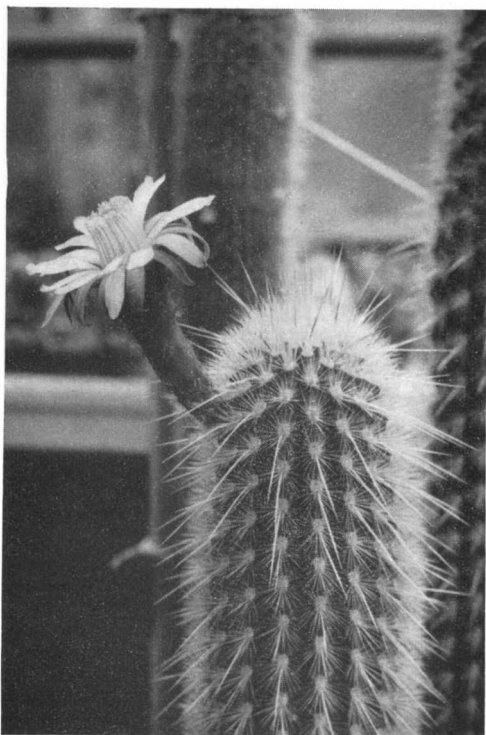
pinus daarentegen, die evenals *superbus* tot de *decumbens*groep behoort, vinden wij slechts zeer spaarzaam wolharen. Beide planten staan zeer dicht bij elkaar, zodat het ook nog verantwoord geweest zou zijn, deze als variëteiten te beschouwen, nl. van *Haageocereus decumbens*. Genoemde *H. superbus* bracht ook wel eens bloemen voort, waarbij aan de bloembladen heel weinig wol voorkwam.

Peruvocereus viridiflorus heeft overigens geen haar aan de bloembuis, zodat dit kenmerk binnen de *Peruvocereus*groep niet altijd aanwezig is.

Het door Akers genoemde pseudocephalum is een sterke vorming van fijne, meest zilvergrijze tot witte, ook wel bruinachtige wol aan de bloeibare areolen. Deze wolpruikjes, die bij mij in de kas gemiddeld 6 tot 8 mm lang zijn, blijven ook na de bloei aan de areolen hangen, ze zijn bij enkele soorten verschillend en sterk ontwikkeld; bij de *decumbens*groep vindt men dikwijls slechts enkele wolharen. Deze groeivorm is bij de meeste *chochisensis*vormen, verder *salmonoides*, *albispinus*; bij *pacalaensis*, *laredensis* en *versicolor* rechtop. Ik ben echter in het bezit van een lange roodborstelige variëteit van *chochisensis*, die eenzelfde groeivorm heeft als *H. olowinskianus*, dus zich voor de helft op de grond legt, terwijl de rest van de plant zich op richt. Verder bezit ik 2 *acranthus*-planten, die zich in bedoorning nauwelijks onderscheiden; de ene plant groeit zuilvormig en is een weinig slanker dan de andere, die veel gedrongener half opgericht met sterkere leden groeit. Ook vele *olowinskianus*vormen groeien rechtop, naar een mededeling van Akers. Uitsluitend *H. decumbens* met de naast verwante soorten liggen op de bodem, hoogstens is de top van de plant opgericht. Deze groeivorm kan uitsluitend de indeling van 'reihen' binnen het genus van dienst zijn en is dan ook een bruikbaar

HAAGEOCEREUS MULTANGULARIS

Cliché K.u.a.S.—dr. Cullmann.

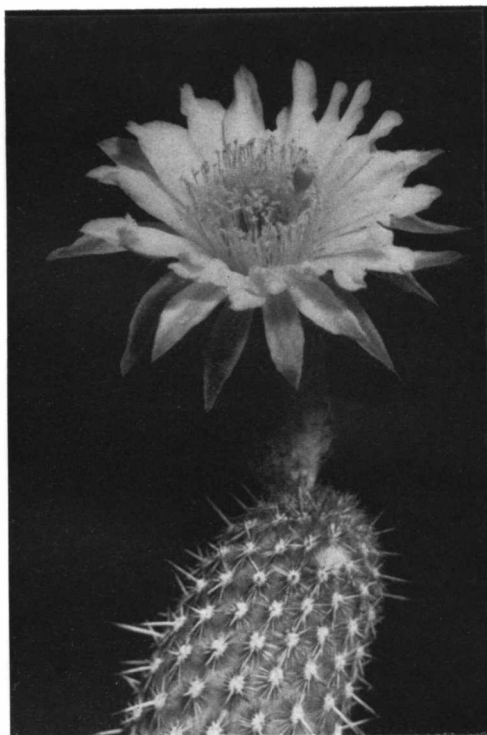

onderscheidingskenmerk. Helaas kan de scheiding tot een zelfstandig geslacht niet mijn steun vinden, want bij een nadere beschouwing blijft als enig verschil van betekenis de smalle of bredere vorm van de bloembuis. Aanvankelijk had ik aangenomen, *Peruvocereus* en *Haageocereus* door opstelling van een subgenera te kunnen scheiden, op grond van de bloemkenmerken, waarop nóch door Backeberg, nóch door Akers werd gewezen. Ik stelde bij de bloei van *H. pacalaensis*, *laridensis* en *versicolor* vast, dat de bloembuis niet rond was, doch platgedrukt en wel zo dat de brede zijden van de bloembuis, zowel naar boven als naar beneden wijzen.

De doorsnede van de bloembuis bij sommige bloemen schijnt bijna rechthoekig, wanneer de goed zichtbare kerven van de bloembuis aan de randen van de afplatting komen te staan. Bij *H. decumbens*, *multicolorispinus*, *superbus* daarentegen is de bloembuis volkomen rond.

Intussen was prof. dr. Rauh zo vriendelijk mij gelegenheid te geven zijn omvangrijke, van zijn Peru-expeditie meegebrachte, in alcohol geconserveerd bloemenmateriaal te onderzoeken. Ik stelde daarbij vast, dat veel van zijn in het Andesgebirge verzamelde *Peruvocereus*-soorten ook een zuiver ronde bloembuis bezitten. Andere daarentegen hebben ronde tot zwak afgeplatte bloembuizen met alle tussenvormen. Deze verschillende bloembuisdoorsneden, die ik in het begin van groot belang achtte, kunnen geen enkele betekenis hebben voor de opstelling van een subgenera of zelfs maar een genera. Ik stelde verder vast, dat zich bij een aantal soorten boven de areolen een V-vormige nerf bevindt. Dit kenmerk is echter ook niet bij een der omstrede groepen te vinden, maar is b.v. ook te zien bij *chocisensis*, zowel als bij een mijner *multangularis*planten van de Laet, die tot de *decumbens*groep behoort.

Ook vergelijking van de zaden van beide groepen toonde geen karakteristieke verschillen, die duidelijk aan de groep De zaden van 18 onderzochte soorten waren alle zwart, met gaatjes en bul-tige puntjes, het bovenvlak zag er uit als verbrande cokes. Vruchten heb ik slechts van weinig soorten onderzocht, die alleen in grootte en kleur verschil-den; ze waren bij *decumbens* rood en bij

HAAGEOCEREUS SUPERBUS n.n.
Cliché K.u.a.S.—dr. Cullmann.

pacalaensis, aan de bovenkant, rood-achtig-bruin en aan de onderkant vuil grijs-groen. Het zou met dit verschil onmogelijk zijn nieuwe geslachten op te stellen.

Daar bij de gedeeltelijk brede, deels smalle bloembuizen, de bouw van de binnenste bloembladeren steeds dezelfde is, en slechts in grootte verschillen, wat heel dikwijls bij vele bloemen het geval is, kan *Peruvocereus* als zelfstandige soort niet aangehouden worden. Ook als ondergeslacht kan *Peruvocereus* vanwege de overgangsvormen niet behouden blijven. De door Akers beschreven planten zijn dus nieuw te combineren als:

- Haageocereus salmonoideus*
(Akers) Cullm. comb. nova
- Haageocereus albisetatus*
(Akers) Cullm. comb. nova
- Haageocereus albispinus*
(Akers) Cullm. comb. nova
- Haageocereus chrysacanthus*
(Akers) Cullm. comb. nova
- Haageocereus clavatus*
(Akers) Cullm. comb. nova

Haageocereus rubrospinus
(Akers) Cullm. comb. nova
Haageocereus setosus
(Akers) Cullm. comb. nova
Haageocereus viridiflorus
(Akers) Cullm. comb. nova

Ik laat hierbij in het midden, welke van de nieuwe soorten door de jongste onderzoekingen nog als variëteiten van reeds bekende soorten moeten worden genoemd. Er zijn ter opheldering nog vele onderzoekingen nodig — ook bovengenoemde nieuwe combinaties zijn in zoverre slechts provisorisch en niet als vaststaande mening, als antwoord op de vraag in hoeverre het om synoniemen of om variëteiten van reeds bekende

soorten gaat te beschouwen. Jammer genoeg zijn niet alle door Akers gevonden soorten te krijgen, waardoor een opheldering van deze nog op te lossen vragen vrij moeilijk is. Een ding kan ik echter reeds vaststellen: *H. viridiflorus*, waarvan ik een van Akers afkomstige plant bezit is met *H. acranthus* zeker niet identiek, zoals Backeberg in zijn „Stellungnahme zum Genus Peruvocereus” aanneemt (zie „Cactus and Succ. Journal of America”). Hoewel ook het genus *Peruvocereus* niet kan worden erkend, blijft het toch een verdienste van Akers, dat hij op zijn reizen veel nieuwe planten heeft ontdekt en als eerste op de verschillen tussen het geslacht *Haageocereus* gewezen heeft.

Kasverwarming...zó gaat het ook

De heer A. Doorgeest uit Amsterdam schrijft ons :

Op het artikel over oliestook van de heer Blom in het decembernummer, haak ik gaarne in. Nadat ik het artikel doorgelezen en de tekening bekeken had, dacht ik, jonge, jonge, je mag wel een technische knobbel hebben, om zoiets te kunnen bedenken. (Inderdaad heeft de heer Blom zo'n technische knobbel. — Red.).

Tot overmaat van ramp heeft de redactie de tekening op de verkeerde pagina gezet, zodat ik ettelijke malen de zaak om en om moest bekijken. De goede bedoeling van de heer Blom trek ik niet in twijfel, doch hij vergunne mij op te merken, dat ik zijn object nogal omslachtig en kostbaar vind. Inderdaad geeft vermindering van olie in de tank werk met regelen van de oliekraan, doch dat is zo gering, dat honderden gulden te veel zijn om het daaraan uit te geven.

Voor een olietank adviseer ik de 20 liter benzinebussen, de z.g. jerrycans, afkomstig uit dumps, die op de markt voor plm. f 2.50 verkocht worden. Bij een autohandelaar koopt u een benzineleiding, kraantje plus plasticleiding, dat er op past; de kraantjes kosten nog geen f 3.—. In het schuine vlak boort u een of twee gaatjes voor de kraantjes, één voor een kleine, twee gaatjes voor een grotere kas, elk aan een kant als u twee branders nodig heeft. Opletten met solderen, dat er zich geen achtergebleven gassen in de bus bevinden, anders heeft men grote kans op een ontploffing.

Went u zo weinig mogelijk drukverschil te hebben, dan kunt u nog een „jerrycan” op de onderste zetten. U moet dan een pijpje boven in de onderste en een onderin (schuine vlak) bovenste solderen; van de onderste can moet dan wel de afsluitdop lekvrij afsluiten. Bij weinig ruimte kunt u de tank rustig ergens buiten de kas plaatsen, die slang redt dat wel. Voor motorrijwielen enz. wordt het zonder narijheid ook gebruikt. Wilt u per sé een koperen buis, dan heeft u natuurlijk schroefdraad en wartels nodig.

Voor de grotere kas stelt u zich in verbinding met een oliegrossier, hij levert u een vat, f 20,— statiegeld, gooit er 200 liter olie in, voor nog 2 cent per liter goedkoper dan de kleinhandel. De verbinding wordt op gelijke wijze als met de jerrycan is beschreven tot stand gebracht, als u maar zorgt dat vat of can zich boven de tank bevindt.

Branders van het systeem Bes, kunt u los kopen, er zit één opvangbakje aan plus een kraan waar u niets aan heeft. U regelt met het tankkraantje op het horloge, één druppel per 2 seconden is zowat het minimum, dan gaat de vlam uit en als de olie dan doordruppelt krijgt u vuile boel. Twee druppels per seconde is wel het maximum, meen ik. Als u nu weet dat 30 druppels olie één gram is, kunt u wel zo ongeveer uitrekenen wanneer de tank of het vat leeg kan zijn. Gebruikt u één tank dan moet de afsluiting iets los staan voor de luchttoevoer, bij twee tanks moet de onderste hermetisch afgesloten zijn, behalve buisje voor olieleiding, de bovenste moet luchttoevoer hebben. Voor de brander maakt u een stoeltje van plaatijzer, bestaande uit 4 haaks gebogen pootjes, bovenrand één geheel, de hoeken ingeknipt, onder een plaatje met gat er in, door kleine boutjes vastgemaakt.

Cactus-praatje

Wie zich met cactussen bezig houdt, en dit met alle ernst aanpakt, komt al heel spoedig tot de ontdekking, dat het noodzakelijk is zich enigmate op de hoogte te stellen van de levensgewoonten, als ik het zo noemen mag, van de cactussen zoals die op hun natuurlijke groeiplaatsen voorkomen. In Amerika loopt de grens van het cactusgebied van Canada tot Patagonië, bijna ononderbroken, en het is typisch te vernemen, dat de uiterste grenzen van het hoge noorden tot het lage zuiden door het geslacht *Opuntia* wordt afgesloten.

Het grootste cactusgebied is echter Mexico, daar komen de meeste cactussen voor op een breedtegraad van 17 tot 31 graden N.B. Naar het noorden en noordwesten tot plm. 50 graden, naar het zuiden tegen Centraal-Amerika, vindt een sterke vermindering van de dichtheid van cactussen plaats. Tegen het midden van Zuid-Amerika loopt het aantal en soorten weer vrij aanzienlijk op om tenslotte in de richting van Patagonië weer af te nemen.

Als noord-oostelijke grens geldt de 53ste noorderbreedte graad, aan de zuidelijke kant tot 50 graden.

Binnen deze grensaanduiding van de kaarten — over de vochtig warme dalen der tropische wouden tot in de bergen, zoals het Andesgebergte in Zuid-Amerika, in de omgeving der grenzen van de eeuwige sneeuw van Bolivia en op het hoogplateau van Colorado, waar op een hoogte van ruim 2000 m een scherpe koude kan heersen — komen cactussen voor. De cactuszoeker Blossfeld heeft, naar hij vertelde, op een hoogte van 4000 m. planten gevonden. Onder de 2000 meter komen cactussen voor, soms alleenstaand, tussen prairiegras een bescherming vindend, alsook wortelend op en tussen rotsstenen; er zijn zelfs cactussen, o.a. *Toumeyia papyracantha* die een standplaats zoeken op een termietenheuvel. De meeste cactussen vinden we in de vrij droge en grote steppengebieden, waar ze in een groot aantal en in grote verscheidenheid voorkomen.

Wat de neerslag betreft zij medegedeeld, dat in Arizona bv. 110 mm en in Oost-Californië slechts 70 mm neerslag per jaar valt. We mogen echter niet uit het oog verliezen dat de regenperiode maar kort duurt, want dikwijls volgt op een wolkbreuk een periode van 3 à 4 maanden of langer absolute droogte; de gevallen regen is na een paar dagen tot diep in de bodem verdwenen.

De regentijd is hun groei- en ten dele hun bloeitijd. Met de voortschrijdende droogte-periode is hun levensvatbaarheid verminderd, en staan ze er een weinig verschrompeld bij, waardoor zij ook de verzengende zonnestralen beter verdragen. Andere soorten leven in een klimaatsverhouding, vrijwel gelijk aan het onze; er zijn er ook die zowel de zeer warme zomers als de felle koude, afgewisseld door sneeuwstormen moeten doorstaan.

Diedrichsen schrijft over het klimaat der Zuidwestelijke Verenigde Staten dat er drie perioden zijn, n.l.:

1. Van februari tot juni vochtig en warm met een gemiddelde temperatuur van 22 graden Celsius (de groeiperiode).
2. Van juli tot oktober, droog en heet, met temperaturen van 40 tot 48 graden Celsius (dat valt dus in de aanvang der bloeiperiode, waarna de ineenschrompeling van het plantenlichaam volgt).
3. Van november tot januari vochtig en koud, ten dele tot 10 graden Celsius.

In de omgeving van de stad Mexico valt per jaar 600 mm. regen, maar zakken we af tot aan San Louis Potosi, dan noteren we 370 mm, terwijl men het in Chihuahua met 309 mm kan doen, daarbij stijgt de zomertemperatuur tot meer dan 30 gr. Celsius in de schaduw, terwijl in de zon meermalen 50 gr. Celsius gemeten wordt; daartegenover staat echter dat in de winter een koude kan heersen tot -50 gr. C. Uit bovenaangehaalde punten kan de aspirant liefhebber, en ook wel de gevorderde, het een en ander ter harte nemen ten voordele van zijn liefhebberij.

Voor we echter tot een bespreking van cactussen en andere vetplanten overgaan, moeten we — hoe saai het voor sommigen zal zijn — eerst een beetje weten wat een plant eigenlijk doet, d.w.z. groei, bloei en nog vele andere wetenswaardigheden. U

zult wel opmerken: dat interesseert mij niet — wel, het is dan een vanzelfsprekend feit dat u datgene wat u niet wilt weten maar rustig overslaat en wacht totdat er weer eens een stukje komt waar u wel de nodige interesse voor kunt opbrengen. Heus, we komen in deze rubriek niet met ingewikkelde problemen of vraagstukken, wat we willen doen is uitsluitend het verstrekken van raadgevingen en nuttige wenken. Hoe vreemd het ook moge klinken, we weten zelf nog zo weinig over onze cactussen, hetgeen echter geen beletsel mag zijn om u datgene bij te brengen wat we zelf door ervaring, dat wil zeggen: met schade en schande geleerd hebben door onze liefhebberij.

Onder de liefhebbers zijn er ook die cactussen bezitten, doch er zo weinig mogelijk tijd aan willen besteden. Angstvallig sluiten zij de zon, door overmatig schermen, buiten de kas. Ze behoeven dan hun plantjes niet zo dikwijls water te geven en de aarde verdroogt niet zo snel. Ook zijn er die hun planten niet in de volle zon zetten, omdat ze er onvoldoende tijd aan kunnen besteden om deze manier van kweken met zorg toe te passen. Het kweken van planten in een ongeschermd bak vereist veel tijd en gelegenheid om direct in te kunnen grijpen als de omstandigheden dat noodzakelijk maken. Ongetwijfeld een aardig verzetje voor een renteniertje, doch voor hen die hun dagelijkse werkzaamheden hebben, is het ondoenlijk. Het kweken van cactussen in de volle zon heeft buiten de nadelen die er zijn, nog groter voordelen. Voordat we echter aan de volle zon kwekerij beginnen, moeten we in de eerste plaats weten, welke planten de gehele dag de volle zon weten te waarderden; en die planten welke alleen des morgens of des 's middags het ongeschermd licht kunnen verdragen. Laten we eens even een paar geslachten noemen. Dat zijn in de eerste plaats vrijwel alle Cereussoorten en Coryphanta's die volle zon goed verdragen; Gymnocalyciums staan graag enigermate beschaduwde; de Notocactussen en vooral de scopa-variëteiten houden eveneens van de zon; maar niet van een te grote warmte. U zult wel eens waargenomen hebben dat Noto's, die een zeer warme zomer achter de rug hadden, toch niet, ondanks alle goede zorgen, zo gegroeid waren dat men er tevreden over kon zijn. Oorzaak: een veel te grote massa gespannen lucht in de bak of kas. Wil men Noto's goed kweken dan geven we, behalve warmte, ook veel frisse lucht. Wel degelijk moeten we weten waar de plant vandaan komt en derhalve iets van de verhoudingen ten aanzien van de plaatselijke gesteldheid weten. Het is wel jammer, maar heiaas een belangrijk punt waar wel de minste aandacht aan besteed wordt.

JANUARI

Veel behoeven we deze maand nog niet aan onze cactussen te doen, dientengevolge laten we ze met rust. Laat u niet verleiden door uw cactussen op een zonnige dag toch een weinig water te geven, uw medelijden met de planten is beslist misplaatst. Een uitzondering kunt u maken voor die planten welke te veel ingedroogd zijn, deze kunt u gerust een beetje — maar dan ook een beetje — lauwwatere geven op de potrand, zodat het water niet in aanraking komt met de wortelhals.

Voor de vetplanten is het een ander geval. Deze mogen beslist niet indrogen, daar ze anders te veel bladeren verliezen en er niet mooier op worden.

Een uitzondering maken we voor de Phyllocactussen, deze geven we aan het eind van de maand, als de bloemknoppen zichtbaar worden, wat water, doch niet te veel.

De wintertijd is een mooie gelegenheid om door middel van de boeken uit onze bibliotheek uw kennis op het gebied van cactussen en andere vetplanten te verrijken. Bovendien kunt u uit de zaadlijst die soorten bestellen welke u zo graag zou willen zaaien.

(Wordt vervolgd)

MALACOC.

D. BOUWMAN

**Binnenl. Groothandel
Export**

**Grote sortering Cactussen
en prima Vetplanten**

DIJKWEG 56a — NAALDWIJK — TELEFOON K. 1740—5168

Zaadcatalogus Clichéfonds

Rectificaties

Alle goede voornemens ten spijt moeten enkele fouten worden verbeterd in de catalogus, gepubliceerd in het vorige nummer van Succulenta.

Men dient te lezen :

- Nr. 20 *Escontria chiotilla*
 Nr. 21 *Seticereus aurivillus*
 Nr. 309 *Arthrocerus mirabilis*
 Nr. 134 kost geen 0.30 maar 0.60 per portie. De reeds bestelde zaden zullen zonder verhoging worden geleverd.
 Nr. 276 *Lithops pseudotruncatella*
 Nr. 287 *Tischleria peersii*.

Betalings

Het blijkt dat niet iedereen de aanwijzingen goed gelezen heeft. Mocht er aan de binnenzijde van het ontvangen doosje een aanwijzing staan (b.v. tekort f 0.30), dan wordt u verzocht dat bedrag in postzegels in gesloten enveloppe op te zenden. Verdere correspondentie is momenteel niet mogelijk. Niet betaalde bestellingen kunnen helaas niet worden uitgevoerd.

Verzending

Op aanranden van de posterijen zijn gedurende de Kerst- en Nieuwjaarsdrukte geen pakjes verzonden, ook al om zoekraken te voorkomen.

Uitverkocht zijn de nummers :

- 6 9 12 13 307 44 51 55 56 60
 63 310 311 312 67 68 69 74 75 86
 111 114 120 131 132 139 140 141 142 147
 150 154 173 174 175 176 186 188 203 213
 217 224 228 229

NIEUW aangeboden worden :

GYMNOCALYCIUM

	p. portie
133 vorwerkii	0.40
327 niekeri	0.35
pracht plant, kleur goud-brons, (ons onbekend, Clichéfonds)	

OPUNTIA

313 dillanii	0.35
314 durangensis	0.35
315 incarnadilla	0.35
316 leucotricha	0.35

317 linguiforme	p. portie 0.35
318 lubrica	0.35
319 macrocentra	0.35
320 microdasys	0.35
321 microdasys var. rufida	0.35
322 pheacantha, winterhard	0.35
323 pheacantha var. rubra, winterhard	0.35
324 rastrera	0.35
325 sulphurea	0.35
326 winteriana	0.35

FEROCACTUS

328 alamosanus, zeldzaam	0.40
329 stainasii, gekleurde nieuwgroei dorens	0.35

HYMENOEBUTIA

330 pectinifera = <i>Lobivia famatimensis</i>	0.35

CEREUS

331 gemengd, meest entstammen per portie van 30 zaden	0.30

MAMMILLARIA

332 mazatlanensis	0.40
333 simplex	0.40
206 potsii = leona	0.40

LOBIVIA

334 gemengd, pracht mengsel, soorten waarvan slechts weinig zaad beschikbaar was en dus niet afzonderlijk genummerd konden worden	0.35

REBUTIA

335 blossfeldii, zeldzaam	0.45
336 senilis var. aurescens, zeldzaam	0.45

NEOCHILENIA

337 jussieui, pracht soort	0.50

RHOMBOPHYLLUM

338 nelii, bloeit in het tweede jaar, bijzondere bladvorm	0.35

LITHOPS

339 lactea	0.30
340 peersii	0.30
341 schwantesii	0.30

Zie voor de manier van bestellen en betaling de aanwijzingen in het decembernummer van Succulenta 1959. Nieuwe leden kunnen dit nummer gratis aanvragen bij: Clichéfonds Succulenta, Asterstraat 6, Den Haag.

**import
export**

Cactussen en andere Succulenten

telefoon 332556
postrekening 172446

F. Jansen
's-Gravenhage

Leyweg 24

Nieuws uit de Afdelingen

ARNHEM EN OMSTREKEN

Op donderdag 11 januari 1960 hopen wij te 20.00 uur ten huize van mejufrouw C. Knoef, van Megenstraat 37 te Arnhem onze jaarvergadering te houden. Voor nadere bijzonderheden moge ik verwijzen naar de toegezonden convocatie.

Leden van „Succulenta” wonende op de Zuid-Veluwe, Veluwezoom of Achterhoek, welke aansluiting of contact met andere liefhebbers(sters) wensen, zijn bij de afdeling Arnhem en omstreken hartelijk welkom. De ondergetekende verstrekt gaarne nadere inlichtingen. Ook kunt u gerust zonder enige verplichting onze bijeenkomsten eens bezoeken.

J. SCHUT, secretaris,
Bronbeeklaan 55 — Arnhem.

DEN HAAG

Het totaalbedrag dat ieder kringlid van de afdeling den Haag aan de kringkas heeft te voldoen, bedraagt f 6,50 (contributie) en f 3,— (kringbijdrage), totaal f 9.50. Willen deze leden — bij voorkeur door overschrijving of storting op onze postrekening nr. 65 50 00 — dit bedrag van f 9,50 vóór 1 februari betalen? Dege-
nen, die liever persoonlijk per kas willen betalen, kunnen dit bedrag op onze a.s. kringbijeenkomst, maandag 18 januari a.s., voldoen.

J. H. J. WIGT, penningmeester,
Anna van Saksenstraat 3 - Leiderdorp.

DORDRECHT EN OMSTREKEN

De jaarvergadering wordt gehouden in het K.A.B. gebouw, Doelstraat 13 op 13 januari 1960, aanvang 7.30 uur nam.
Agenda: Opening; jaaroverzicht van de

voorzitter; jaarverslag penningmeesteresse; verslag secretaris; bestuursverkiezing; kascontrole; zaadbespreking; wat verder ter tafel komt; rondvraag en sluiting.

Op deze avond wordt zaad te koop aangeboden. De foto's van onze tentoonstelling die door de heer F. Noltee zijn gemaakt, zijn te bezichtigen. De zaadlijst van Succulenta zal besproken worden. Er is weer een grote plantenverloting om onze sterk verzwakte kas weer wat op peil te brengen. Het volgende kan u noteren in uw zakagenda. Vergaderingen op 13 januari, 17 februari, 23 maart, 20 april, 18 mei, 22 juni, 20 juli, 21 sept., 19 okt., 23 nov. en 21 dec. Wij rekenen er op dat alle leden deze avonden zullen bijwonen.

A. DENTINGER, secretaris,
Hoge Nieuwstraat 19 — Dordrecht.

GOOI- EN EEMLAND

De bijeenkomst op dinsdag 8 december j.l. viel niet zo goed uit als we verwachtten. De zaal, waar we tot nu toe bijeen kwamen was n.l. al aan anderen verhuurd zonder dat wij tijdig hiervan in kennis waren gesteld. Doordat wij nu in het café moesten plaatsnemen kwamen de voordrachten over het bouwen van een kasje en over Notocactussen niet volledig tot hun recht.

Hopelijk kunnen we dit binnenkort eens over doen, zodat degenen die zelf een kasje willen gaan bouwen, tenminste over een goede leidraad kunnen beschikken.

Het aantal opgekomen leden was werkelijk groot, bijna alle nieuwe leden waren aanwezig en natuurlijk waren de vaste bezoekers ook present.

Hoewel dus de onrust in de zaal het

DIRECTIE EN PERSONEEL WENSEN HET
HOOFDBESTUUR EN LEDEN EEN
IN ALLE OPZICHTEN GOED EN
BLOEIRIJK CACTUSJAAR

A. N. GOVERS N.V., JAN HENDRIKSTRAAT
DEN HAAG

Flinke sortering

Import - Export

Cactussen en andere Vetplanten

bij **W. J. van Kempen**

Drieuizerweg 327, Brakkestein, Nijmegen, Tel. 23377, Giro 547230

CONTROLE KASCOMMISSIE

Ondergetekenden, Kascommissie 1959, verklaren de rekening en verantwoording van de Alg. Penningmeester van Succulenta, over het jaar 1958, met de daarbij behorende bescheiden, te hebben gecontroleerd en accoord bevonden.

w.g. Mevr. M. HORA SICCAMA
M. TARIS

Soest, 18 september 1959.

de spreker wat moeilijk maakte, toch was er een prachtige ongedwongen stemming met kennismaken en met over en weer van gedachten wisselen over planten.

Op dinsdag 2 februari 1960 komt de heer Diemel uit Utrecht bij ons een lezing houden over opbouw en in stand houden van een verzameling. Dit zal interessant worden. Komt dus allen.

B. WALET, Secretaris,
Neptunusstraat 56 - Hilversum.

HAARLEM

Onze volgende vergaderingen in het nieuwe jaar worden gehouden in het zaaltje van Café „de Witte Zwaan”. Dit café is gevestigd op de Kinderhuisvest 51, Haarlem. Er wordt dus niet meer in het Jeugdhuis Schoterweg 83 vergaderd.

De data's van de vergaderingen in het nieuwe jaar zijn: 14 januari — 11 februari — 10 maart — 14 april — 12 mei — 9 juni — 14 juli — 11 augustus — 8 september — 13 oktober — 10 november — 8 december.

Het adres van de secretaris is thans:

M. J. VAN DOESBURG
Wardernaarstraat 4 — Velsen-Noord
post Beverwijk.

ROTTERDAM

Op 12 december vierden wij ons jaarlijks St. Nicolaasfeest. Een gezellige avond met tractatie, uitwisselen van geschenken op het gebied van onze liefhebberij als surprisepakket en het vertonen van natuurfilms. Deze films waren belangeloos afgestaan door de „Information Service Australië”. Een mooie avond is het geworden waar veel belangstelling voor bestond.

Onze eerstvolgende bijeenkomst is op zaterdag 9 januari 1960, in een lokaal van de Vrije Evangelische Kerk, Jan van Loonslaan 6.

J. L. DE SLEGTE, secretaris,
Schiebroeksingel 31 — Rotterdam.

GELUKKIG NIEUWJAAR!

De afdelingen Arnhem, Den Haag, Dordrecht, Gooi- en Eemland, en Haarlem wensen U allen een Gelukkig 1960.

ZAANSTREEK

De laatste vergadering van het jaar werd gehouden op 21 december j.l. bij mevrouw Takken. Plannen voor het nieuwe jaar werden besproken en er werd besloten om de volgende bijeenkomst pas in de eerste week van februari a.s. te houden. Er zal weer een interessante lezing worden georganiseerd, waarvoor weer een „specialist” van elders zal worden uitgenodigd. Nadere aankondiging volgt per convocatie.

Ten slotte zal er dit jaar weer een zaaiwedstrijd worden gehouden. Opgave van deelname op de volgende vergadering of aan de secretaris

E. J. HELDERMAN,
Eschdoornlaan 52 — Wormerveer.

VRAAG- EN AANBOD

TE KOOP GEVRAAGD: „Die Agaven” van A. Berger (1915); „Crassulaceae”, eveneens van Berger. Aanbiedingen aan A. J. A. UITEWAAL, Alexander Boersstraat 25 huis, Amsterdam.

TER OVERNAME: „Succulenta”, de jaargang 1924 t/m 1939. Alle compleet, met uitzondering van 1924 ontbreekt no. 1 t/m 5, 1929 ontbreekt no. 1 en 1930 waaraan ontbreken no. 10 t/m 12. In uitstekende conditie, voorzien van inhoudsopgaven, met uitzondering van de laatste jaargang. Niet ingebonden. Prijs in totaal f. 35.— of f. 2.50 per jaargang. Verzendkosten voor rekening van koper. J. J. WEVERS, Waterloolaan 34, Driehuis, gem. Velsen.

IN RUIL of te koop gevraagd: kleine of grote planten van Aporocactus flagelliformis, Opuntia clavarioides, Ceropegia woodii, Adromischus maculatus en Kal marmorata door FREEK HOOGVLIET, Oostelijke Slag 7, Maasdijk, Z.-H., Cactuskeker.

TE KOOP: de albums van Verkade, Cactussen, Vetplanten en het Pette album Cactussen. Prijs f 3.00 per stuk, plus portokosten. C. COLIJN, Sabalaan 5, Vlissingen, postrekening 51406.